

Kmetijske in rokodelske novice.

Na svetlobo dane od c. k. kmetijske družbe.

Tečaj III.

V sredo 5. Sušca. 1845.

List 10.

Vodnikovi napis sa mesez Šušhez.

*Terte se jökajo, prédno rodé;
Ki vin' pit' hozhejo, naj se poté.*

Domorodcam.

Stara mati nas je porodila,
Prav obilno oskerbela vse;
Ona je bogata negda bila —
Pa bogastva se znebila je.
Tisti svojo mater prav spoštuje,
Ki ji blago spravlja zdaj nazaj,
Najdeno ji zvesto zavaruje,
Ptujo pak nesnago trebi vkraj. Šerf.

Kakó bi móglo kmetijsko pohišhtvo po-
stavljeno in fosidano biti, de je sa stanovanje in
druge potrebe perpravno?

Ljubi moji kmetje! v naslednim popisu vam
hozem navod dati, kakó bi se mógle pohišhtva
napravljati, de bi bile vřim potrebam primerjene.
Tode nikar ne miřlite, de řim ta poduk vřim kme-
tovavzam sploh namenil; řej řam dobro vém, de
niřte vři v řtanu tega řtoriti in vři tega tudi nepo-
trebujete. Moje řhelje bodo řhe řpolnjene, zhe ře pri
napravljanju noviga pohišhtva, ali pa pri predelo-
vanju řtariga, temu narifu le en malo blishate.

Veliko řim prehodil po kmetih, vidil řim kakor
po vafeh, tako tudi v řamotnih krajih, vezhidel
nerodno pořtavljenje kmetijske pořlopja, řraven tega
pa tudi dořti neřnage v řhiřah in okoli řhiř. Ni
řdavno, ko řim po lepi dolini med gorámi řhel, ter
řagledam pred vařjo lepo kmetijsko pohišhtvo; ře-
kel řim řam per řebi: tukaj je gotovo umen mořh
domá. Ko blisheji řridem, řtopim v lepo novo ř-
delano pohišhtvo. Ni bila řhiřa bleřketeřhiga bo-
gařtva, tudi ne prevsetniga gořpodarja, ampak řhiřa
je bila prav mořdriga kmetovavza; povřod řim na-
řhel permerjeniga pořtora in prave řnashnořti. Zelo
pohišhtvo je bilo okoli in okoli ravno na řhtiri vógle

s kmetijskim pořlopjem ograjeno. Po řredi pohišhtva
je bila vęřha pořtorna in řvetla, na obeh konzih řo
bile vęřhne duri. Is vęřhe ře je řhlo na vře kraje
pohišhtva: v řtanize, na dvoriřhe, v řuhnjo, v řhram,
in pođtreho. Dimnik je bil prav lepo in ognjavarno
ispod řtrehe řpeljan. Hiřhni gořpodar mi je prijasno
vře pokasal. „Tukaj po řdesni řtrani vęřhe — mi
rezhe — řo tri řtanize ena řa drugo, to řo řpav-
niře; perva je moja in moje řhene, druga in řretja
ře řheřterih mořjih otrok, v eni řpijo pořebej řan-
tje, v drugi pa řdeklęta, vři pořamim v řcořjih po-
řteljah; okna řtaniz niřo mařhne luknje, de řhlo-
vek komaj glavo vun pomoliti řamore, ampak řo
pořtorne, de po njih řtanifha pořrebniga řraka
(lufta) in řvitlobe dořivajo; po řlevi řtrani vęřhe ře
dve vezhi řtanize, is řrednje ře řidi po dvoriřhi in
do řhlęcov, ta je řa vřędno řtanovanje dořaznih,
in řa vřakodanje delo; pořlednje pořeg řuhnje je
řa pranje in druge hiřhne řpravila.“ Ravno takó
je řgorna řhiřa řdelana in řpeljana. „Pořlednja
řgornih tręh řtaniz na řdesni řtrani, — mi pokashe
hiřhni gořpodar, — je nar bolj řmirna in řtiha, v
nji je peřh, de ře řakuri, in bořniku na gorkim
pořřeshe, ako bi ře řheřar dořaznih bolesn
lotila. V řrednji řtanizi řo omare in řřkrinje řa
obleke, řa řlatno in vezh takiga blagá. V řrednji
řtanizi řpijo řękle. Hlapzi imajo pořębne pregrade
v řhlevi řa řęřho. Po řzeli řlevi řtrani řo ř-hrambe
řa řhito, řuho řadje, řemena, predivo, řkonoplje,
vólno, prejo, řheřesje, uřnje i. t. d.; vřako imá
řvojo pregrado.“ —

Po druiřh řtopnizah (řhtengah) ře gre pođ
řreho; tam řim vidil dořelj řuhiga řefá řa zepze;
vile, grablje, kóře, kolovrate, terlice in vezh dru-
siř enakih rezhi řpravljenih. Hiřha je s opeko
(řeglam) krita; hiřhno pravo lize je proti dvoriřhu
obernjeno, k nji ni nobeno drugo pořlopje persi-